



را دور بزیم و از یک بیابان بزرگ ۳۰ کیلومتری
صعب العبور عبور کنیم تا خودمان را به بوکمال
برسانیم. عبور از آن بیابان و رسیدن به بوکمال
مثل عبور از اروند در دفاع مقدس بود.

○ چرا تفتاین حد برای آمریکایی هامهم بود؟

آمریکایی ها در تنف پایگاه نظامی داشتند و در
این پایگاه، نیروی انسانی و موارض و تجهیزات
و هلی کوپترهای فراوانی وجود داشت. از سوی
دیگر اگر ما از تنفر ردمشیم به معنای بود
که به بغداد وصل شده ایم. آمریکایی ها در تنف
که منطقه مرزی اردن، عراق و سوریه است مستقر
شدند بودند تا نیروهای مقاومت نتوانند راه باراز
کنند. بازشدن راه دمشق به بغداد از مسیر تنف،
به معنای بازشدن راه زمینی تهران به دمشق بود
و تهران به دمشق یعنی تهران تا مرز اسرائیل.
هنوز هم که هنوز است آمریکایی ها اجازه عبور از
سمت مرز تنف را به کسی نمی دهند.

○ پایان عملیات بوکمال به منزله پایان خلافت نامشروع داعش بود. اعلام پایان

نبوغ، بینش و همت حاج قاسم را در عملیات
بوکمال می توان به عنینه مشاهده کرد. عمله
عملیات بوکمال را باید در همان مسیر بیابانی
صعب العبور قبل از بوکمال تحلیل کرد؛ جایی
که چندین لشکر حیدریون، زینبیون، فاطمیون،
حزب...، حشد الشعوبی و مدافعان حرم از چند صد
کیلومتر بیابان طاقت فرسا عبور کردن و خودشان
را به بوکمال رسانند و شوک سنگینی به داعش
دادند. این راهم جاده بگوییم که چند روز پیش
از شروع عملیات نیروهای محور مقاومت در شرق
سوریه، پدر سردار سلیمانی دارفانی را داد گفت
و او به تهران آمد و ظرف یکی دو روز برای پدر
مرحومش مراسمی گرفت و مجددا برای طرح ریزی
عملیات به سوریه باز گشت.

○ دایره ای که آمریکایی ها دور تنف کشیده بودند به دلیل حفظ همان جاده ترانزیتی بود که عراق را به سوریه وصل می کرد؟

بله، آمریکایی ها می خواستند هرجو شده این
جاده ترانزیتی را حفظ کنند. در عین حال آنها
اصلا باور نمی کردند که ما دایره حاشیه امن آنها